

hen fra min Side. Men noget ganske Andet er det, naar man vil gjøre gjældende, at enhver Mand med sund Menneskeforstand og Samvittighedsfuldhed nødvendigvis maa være af den Mening, som er vor bestemt modsat, og derved stemple ikke alene Regjeringen, men ogsaa dem, der støtte Regjeringen, som enten manglende Samvittighedsfuldhed eller sund Menneskeforstand. — Jeg beklager, at Justitsministeren ikke var til Stede, da det ærede Medlem udtalte sig, og at jeg ikke ser mig istand til paa Justitsministerens Vegne at afgive Svar paa Spørgsmaalet om, hvorvidt allerede i denne Samling Processkommissionens Udkast ville komme til at forelægge Thinget som Lovforslag.

Da jeg har begjært Ordet, maa jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) særlig i Anledning af, hvad det ærede Medlem fremsjerte angaaende Sagen om Understøttelsen til St. Croix, en Sag, der jo ikke har foreligget i denne Del af Samlingen, men som affluttede sammes første Del. Det ærede Medlem betegnede det som en ikke fornødt Løstøtte at ville søge Bevilling, naar man ikke behøvede Bevillingen; men det ærede Medlem maa vistnok have overset eller ikke i Diebløkket erindret, at det, som Finantsministeren saae sig i Stand til at gjøre og efter min Formening lovmæssig kunde gjøre uden Bevilling, paa ingen Maade faldt sammen med det, Finantsministeren havde søgt dette Things Bistand til at gennemføre, og det ikke alene med Hensyn til Kvantiteten, men ogsaa med Hensyn til selve Bestaffenheden af den Hjælp, der blev ydet. Jeg drager dette Punkt særligt frem af samme Grund, hvorfor jeg i Forgaars kom noget udsærligt ind derpaa, nemlig den, at der er en Del nye Medlemmer af dette Thing, som ikke have haft Leilighed til at følge Forhandlingerne i den første Del af Samlingen. Det Forslag, som da forelaa for Thinget, gik ud paa, at der maatte ydes et Laan til St. Croix Kolonialkasse til et Beløb af 1,200,000 Kr., og at der desforuden maatte ydes en betydelig Hjælp til Fællessukkerfogeriet. Hvad det første angaar, nemlig Laanet til St. Croix Kommune, er der indtil dette Diebløkket ikke ydet af Finantsministeren uden Bevilling en eneste Dre som Laan til samme; det, der er ydet, er Laan efter Reglerne for Bureauforstræninger til de enkelte Plantere mod Sikkerhed i Høsten og Tilbagebetaling inden Aarets Ud-

gang eller til den Tid, som er bestemt i Plakaten om Bureauaan. Der er altsaa ikke alene en betydelig kvantitativ Forskjel, nemlig mellem 1,200,000 Kr. og 500,000 Kr., men ogsaa en betydelig kvalitativ Forskjel. Hvad jeg søgte Rigsdagens Medvirning til, var et Laan til St. Croix Kommune paa længere Tid, hvorimod det, der er ydet, er Laan til selve Plantageeierne til Istandsfattelse af deres Værter og til Indbjergning af Høsten mod en kort Tilbagebetalingsfrist. Det var det ene. Det Andet, der var begjært i det Forslag, der var fremsat for det ærede Thing, var en særlig Hjælp til Fællessukkerfogeriet paa St. Croix. I den Retning har jeg ikke kunnet yde anden Hjælp, efter at dette Thing havde negtet dette, end den, der kunde ydes efter Loven af 25de Februar 1876; men om denne Hjælp gjælder det ganske sikkert, hvad jeg ogsaa bemærkede i Forgaars, at den hverken har været tilstrækkelig eller endnu mindre er kommen i rette Tid. Thi det forholder sig ingenlunde, som det under Forhandlingerne i December blev gjort gjældende af dem, som satte sig mod Regjeringsens Forslag, at denne Hjælp ikke behøvedes af Selskabet, at det havde gode Udgifter til at ordne sine Sager, at de fornødne nye Maskiner ikke alene vare færdige, men endog — jeg tror ikke jeg tager feil i, at der blev brugt det Udsærligt — vare paa Reise til Bestindien. Det forholder sig ingenlunde saa. Det forholder sig saaledes, at disse nødvendige Apparater for at faae Fællessukkerfogeriet i Gang ikke kunde faas udeliveredes herfra, før de vare betalte, og at det ikke har været muligt endog med den allerførste Anstrengelse at faae dem herfra før for et Par Uger siden, saa at i heldigste Tilfælde Virkningen af Fællessukkerfogeriet for denne Kampagnes Vedkommende kun vil blive delvis, idet det kun vil komme til at virke meget langt ind i Høsten. Jeg tror altsaa, at det ikke paa nogen Maade kan siges, at det var en ufornuftig Løstøtte af mig at ville søge den fyldigere Hjælp gennem Bevillingen til St. Croix, uagtet jeg har set mig i Stand til uden Rigsdagens Medvirning at yde nogen Hjælp, skjøndt ikke tilstrækkelig. Det synes, som om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har taget nogen Forargelse af et Udsærligt, jeg brugte i Forgaars, nemlig at jeg fandt det naturligt, at, naar Stormen var affluttet paa eet Sted, man saa søgte at angribe paa et andet Sted. Naar det ærede Medlem gav sin Misforstaaelse